[**והסניף. כיצומת**]: **דמים הטעונין יסוד.** היינו שירים שטעון ו) שפיכת יסוד: **מחשבה מועלת בהן.** אם חישב בשפיכתן על מנת לאכול בשר למחר. ולקמן רמינן עלה: **ודמים הנשפכין לאמה.** שנפקלו ושופכין אותן לסילון שבעזרה המזיעה ז) לנחל קדרון: **כי תניא ההיא.** דמחשבה מועלת בהן: **כשלש מתנות כו'.** וכולה חדא מלתא היא דמסקנא דקושיא היא ולאו שיורא. כלומר לא תשמע מיניה דשירים טעון כיצום ואפי' לר' נחמיה דהך ברייתא בשלש מתנות שבחטאת: **נטענין יסוד.** מלות טעינת יסוד עליהם שאופך שירייהם ליסוד: ה"ג **אלא כי תניא ההיא דדמים הפנימיים.** ולעולם בשירים וכמ"ד לקמן (ע"ב) שירים הפנימים מעכבי הילכך חשיבי לפגל לענין ח) חוץ ולענין כיצום: **ור' נחמיה היא דאמר.** אף שירים החיצונים שהקריבן בחוץ חייב ומשום הכי לא מלי לפלוגי בדילה: **דלא מאני ליה תלתא פטורי.** בחיצונים: **לכדאי תלתא חיובי.** דתנא בפנימיות דבשלמא בכיצום ובמחשבה מלי לפלוגי אבל בהעלאת חוץ לא מלי למיתניה: **רבינא אמר.** הא דפרכת לעיל וליטעמיך מן היסוד היא דאין טעון כיצום הא מן הראוי ליסוד כו' ולאו פירכא היא דמן הקרן מן הקרן ממש קאמר הא מן הראוי לקרן כגון שלש מתנות שבחטאת טעון כיצום כדרב פפא והא דתנן בהו ט) מן היסוד לאו אבל בהעלאת דתיקוב מיה הא מן הראוי ליסוד טעון כיצום ומקשה לך אלא מן הראוי ליסוד קאמר ואשמעינן דמשבלתה זריקה אין השירים טעון כיצום דאילו מן היסוד ממש לא איצטריכא ליה דהשתא מן הקרן אמרת לא מן היסוד מיבעי: **ואימא אידי ואידי ראוי.** וקמ"ל דיש לך ראוי לקרן ואין טעון כיצום ואיזה זה שלשה מתנות שבחטאת: **ראוי לקרן אמרת לא.** משנתן מתנה ראשונה ממעטת לכוליה דם מכיצום: **ראוי ליסוד.** דכבר נגמרו מתנותיו מינעיא ליה לימתי בתמיה הא מקמייתא אידחי ליה מכיצום: **אלא ודאי מן הקרן קרן ממש.** אבל הראוי לקרן כל זמן שלא גמר מתנותיו טעון כיצום והדר אשמעינן דמן הראוי ליסוד אין טעון כיצום ולמעוטי שירים דאי מן היסוד ממש לא איצטריכא ליה: **ועשה כאשר עשה.** כפר העלם דבר (ט) לאחר שפי' בו כל מתנות דמו שנה לכתוב ועשה לפר כאשר עשה לפר החטאת וגו' ומקרא שאינו צריך הוא שהרי כל עבודותיו נתפרשו י) חוץ מיותרת הכבד ושתי הכליות שהוא צריך ללמוד מפר כהן משיח האמור למעלה הימנו והא ליכא למימר דלהכי הדר ותקשינהו להא מלתא דהאי קרא כתיב ביה כפרה וכפר עליהם וגו' ואימורין לא מעכבי כפרה אלא כולה לדרשא ודקשה דע"כ לא מצי למימר דכתיב כאשר עשה יא) דהא הכי דמשמע מאחרינא יב) יליף דלא חסר מידי דינעבי למיליפיה אלא ועשה כאשר עשה לכפול באחרת הזאת שלו והכי משמע יג) כאשר עשה (לו) כאשר כתבתי לך כל עשיותיו ושנה עליהם לעכב שאם חיסר כו'. כן שמעתי בתמוהות: **מתן שבע.** על הפרכת שמעכבות בכל מקום. לקמן מפרש: **מתן ארבע.** שאין מעכבות בחטאת המיוחדה כדאמרינן לעיל מניין שמעכבות בקרנות הפנימי. ולקמן פריך למה לי קרא (ט) האי כפילא ועשה יד) כאשר עשה גמי עליהו קאי דהא אינהו גמי בהדיא כתיבו: **תלמוד לומר כן יעשה לו.** חוזר וכפל ואם אינו לענין מתן שבע מנהו לענין מתן ארבע: **לפר זה פר יום הכפורים.** להשוותו לפר העלם דבר. ולקמיה מפרש למאי הילכתא: כאשר

דמפרש ר' יוחנן דשניהם מקרא אחד דרשו והיתה זאת לכם וגו' וכתיב זאת אמר לר' יהודה אד למעוטי נגדי לבן בחוץ ואד למעוטי נגדי זהב בחוץ ולרבי נחמיה אד למעוטי נגדי זהב וחד למעוטי שירים דלא מעכבי והתם לו) פריך [שפיר] דרבי יוחנן אדרבי יוחנן מהכיא דלקמן דקאמר ר' יוחנן דתני ר' נחמיה לדברי האומר שירים מעכבין קשיא: **ועשה לפר** (לה) כאשר עשה. פי' בקונטו' כפר העלם דבר של נכור כתיב ומקרא שאינו צריך הוא שהרי כל עבודותיו נתפרשו בו חוץ מיותרת הכבד ושתי הכליות שהוא צריך ללמוד מפר כהן המשיח דלעלעלתא דלעלתא דלעלתא ד